

Valsts prezidentes apsveikuma runa Latvijas ugunsdzēsības 140 gadu svinībās 2005.gada 18.maijā Rīgas Latviešu biedrības namā

Publicēts pirms vairāk nekā 20 gadiem

Publicēts: 18.05.2005.

Augsti godātais Ministru prezidenta kungs,

Augsti godātais ģenerāli Straumes kungs,

Dārgie Ugunsdzēsības un glābšanas dienesta darbinieki,

Es sveicu Jūs šajā nozīmīgajā 140 gadu jubilejā un apsveicu visus darbiniekus par to ieguldīto pašai izliedzīgo un valstij tik ļoti nepieciešamo un svarīgo darbu!

Brīvprātīgas ugunsdzēsēju biedrības ir pazīstamas visā Eiropas kontinentā un ir izveidojušās visdažādākajos vēstures posmos. Ir valstis, kur vēl šodien ārvalstu viesi valsts vizītē goda sardzē sagaida brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības goda biedri greznās viduslaiku uniformās un ar ļoti spožiem un impozantiem viduslaiku instrumentiem rokās rotājušies. Šīs tradīcijas ir ļoti senas un varētu būt arī Rīgas pilsētai kā nekā senai Hanzas pilsētai. Varbūt atrodas valsts arhīvos kādas norādes uz šādām iniciatīvām, kas ir bijušas vēl agrāk par šo oficiālo datumu, kas mums ir jau gana nozīmīgs patiesi - oficiālā dibināšana jau aizpagājušajā gadsimtā.

Tas ir nopietns notikums, jo norāda uz to, ka ir izplatījusies, šajā gadījumā Rīgas iedzīvotājos, bet es domāju, ka tas drīz vien izplatījās uz pārējām Latvijas vietām, pilsoniskās piederības un pilsoniskās atbildības sajūta ļaudis. Kopš seniem laikiem katrs sargāja savu uguni un pavardu. Tas bija mājas saimnieces svēts pienākums. Mēs redzam dainās, ka uguniņa ir jāsaģē, jāglabā, uguns mātei bija jāzārda gods, bija jāskaita buramie vārdi, lai viņa pelnos mierīgi dusētu un necenstos māju pārņemt un nodedzināt. Ja izcēlās ugunsgrēks, ja iespēja zibens, kā atceramies no "Mērnieku laikos" slavenās epizodes, tad palīgā nāca kaimiņi. Un tas bija tāds brīdis, kad visi varēja vienoties kopējam darbam pret briesmām, ko visi saprata, ka viens pats tām nevar turēties pretī.

Ši pilsoniskās sadarbības un pilsoniskās atbildības sajūta ir pamatu pamats modernai, demokrātiskai valstij tikpat kā tas ir bijis senos laikos ciltīm, kopienām vai pilsētām. Tamdēļ tas gars, kas attīstās mūsdienās jūsu dienesta vidū, man šķiet, ir kā rādītājs, kā lakmuss tests tam, kāda vispār mūsu sabiedrībai ir attieksme pret savu darbu, pret savu pienākumu, pret savu valsti.

Šeit vēlētos kā prezidente izteikt savu visaugstāko atzinību un cieņu jūsu dienestam, tā darbiniekiem un jūsu veiktajam. Tieši šis, 2005.jubilejas gads, ir iesācies ar pietiekami nozīmīgiem notikumiem un katastrofām, kur jūsu dienests tika saukts palīgā. Jūs spējāt pierādīt, ka varat reaģēt tieši tā, kā tajā brīdī ir nepieciešams. Nākotnē jums ir uzticēti plašāki pienākumi nekā vēl līdz šim, un visus atjaunotās neatkarības gadus jūsu pienākumu klāsts, man šķiet, ir tikai pieaudzis un pieaudzis.

Es gribētu novēlēt, lai jūs visi justu, ka jums ir gan valsts, gan sabiedrības atbalsts jūsu darbā, ka mēs esam jums par darbu pateicīgi. Jūsu darbs valstij un sabiedrībai ir dziļi nozīmīgs.

Es vēlētos kā Valsts prezidente izteikt šeit līdzjūtību tām ģimenēm, kuras ir zaudējušas savus locekļus šī dienesta darbā, un novēlēt visiem citiem, lai viņiem būtu prieks un gandarījums par savu darbību Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestā. Es novēlu arī, lai visas valdības, gan tagadējā, gan visas pārējās arī saprastu jūsu dienesta nozīmību un vienmēr nāktu ar nepieciešamo finansiālo atbalstu, kas atļautu jums darboties un paveikt savus pienākumus tādā apjomā, kā tas ir nepieciešams.

Noslēdzot, es gribētu izteikt īpašu atzinību tieši ģenerālim Straumes kungam, jo viņa vadība ir, manuprāt, šim dienestam bijusi izcila, un es viņam šajā jubilejas brīdī vēlētos kā Valsts prezidente izteikt savu cieņu un savu pateicību!

Saistītas tēmas

[Vaira Vīķe-Freiberga](#)

<https://www.president.lv/lv/jaunums/valsts-prezidentes-apsveikuma-runa-latvijas-ugunsdzesibas-140-gadu-svinibas-2005gada-18maiija-rigas-latviesu-biedribas-nama>